

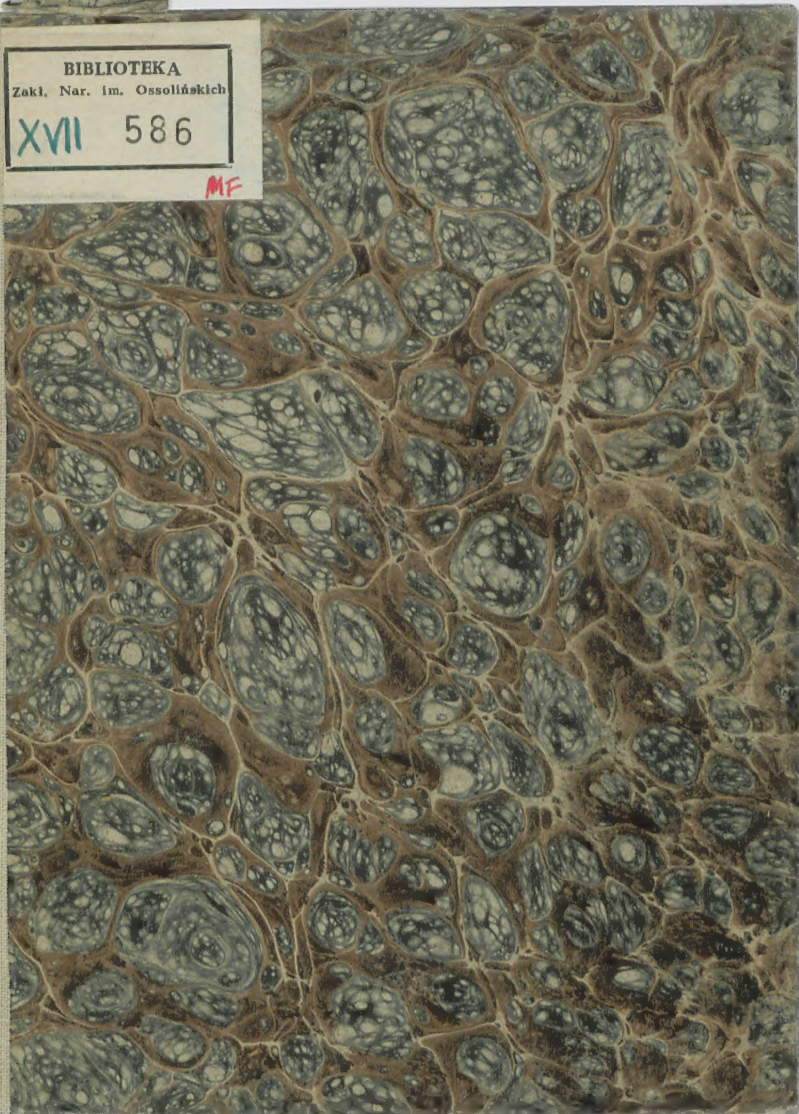
BIBLIOTEKA

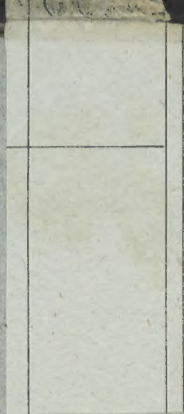
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVII

586

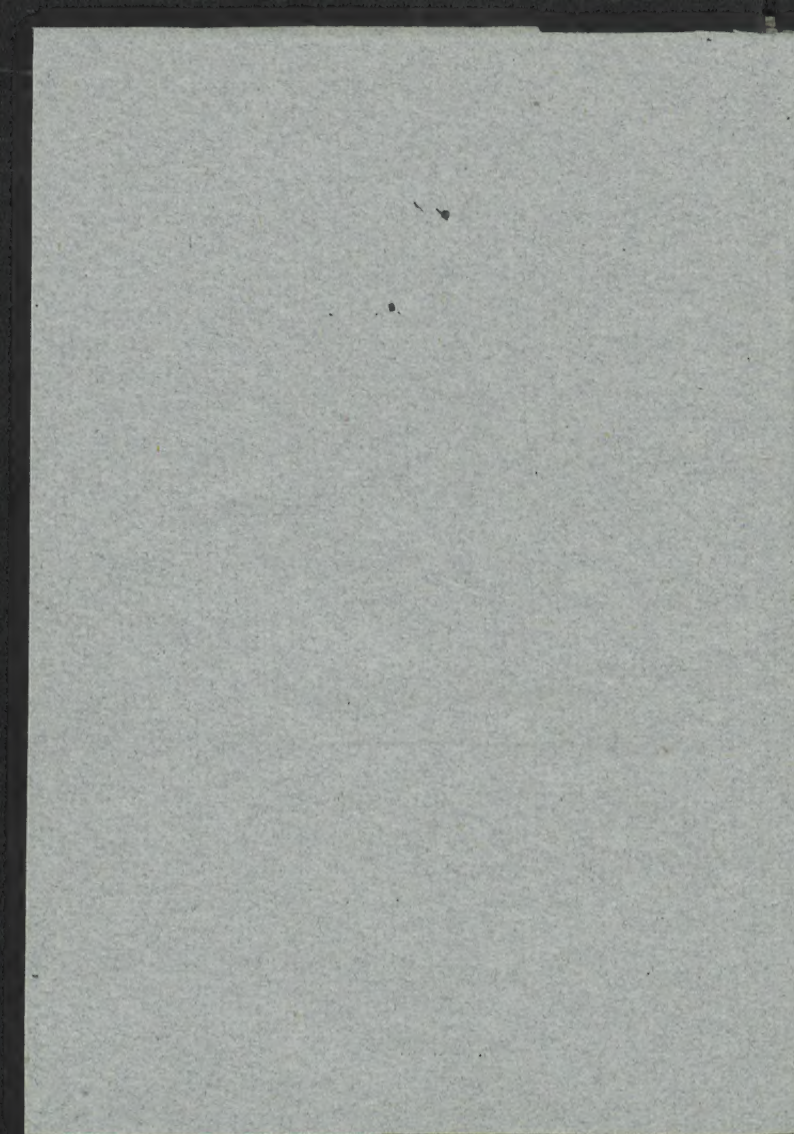
MF

P R V S S I A,

SIGISMUNDO AVGVSTO

REGI OPT. MAX. IOANNE DEM. SOLI

KOVIO AVTHORE, M. D. LX. VI.

Regiomonti.

Ab Alberto Solikouio eius nepote refricata

J 6 0 2. Crac.

CRACOVIAE, In Officina Iac. Sibeneycher;

Anno Dñi 1 6 0 2.

16.061

IN STEMM A

Ill^{mi} ac Reu^{mi} D.D. Petri Tylicki,
Episcopi Varmieñ, &c. &c.

*Cruce pietatis honor: solca est sed tessera belli,
Quàm benè Tilicio hoc nobile stemma datum!
Vis solca, quoties res cunq; poposcerat, hostis
Prostravit vires, telaq; comminuit.
Eccur crux gemina est, duplici cur splendet honore?
Hinc studium patriæ est; hinc pietatis amor.*

Illmo ac Reuer^{mo} in Christo Patri & Dño

D. PETRO TYLICKI,
DEI GRATIA EPISCOPO VARMIEN.
AC REGNI POLONIAE PROCANCELLA-
rio &c.&c. Domino & Patrono
obseruand^{mo}.

ALBERTVS SOLIKOWSKI A SOLKI & in OSTROW,
multam in multos annos salutem dicit.

XIERAT OLIM IN LUCEM IUVEN-
tili carmine, Ill^{mi} et Reuer^{mi} D. Io-
ANNIS DEM. SOLIKOWSKI, Archie-
piscopi Leopoliens, patrui et patroni mei
benig^{mi}, Prussia Ducalis, quam illis, annis Diue
memoriae Rex SIGISMUNDVS AVGVSTVS, è maxi-
mis ut audio turbis ut singulari felicitate, ita ma-
xima celeritate, vindicauerat. Sed deficientibus
exemplaribus, eam vir doctus et optimus, Daniel
Hermanus, Regius Secretarius, nonagesimo nono
anno in Liuania recudit. Quam dum legerem,
non vulgare studium in me, æmulandæ virtutis pa-
ternæ, quam in patruo meo conspicio, excitauit.
Qui quantus esset futurus, hictum, quasi messis in
herba ostendebat et pollicebatur. Et quia sine du-

bio, Illma et Reuer^{ma} D. Vestra memor est illorum e-
ius initiorum, cum ferè eius sit æqualis, ipsumq; sin-
gulari amore prosequatur, non abs re mihi facturus
videbar, si hoc illius carmen denuo edicurarem, et
Illma ac Reuer^{ma} D. Vestræ dedicarem: ut denuo si
non omnium oculis expositum sit; at saltem eorum,
qui ambas Illustrissimas et Reuerendiss. D. Vestras
amant: et illarum consanguineis adolescentulis, qui
nunc in studiis literarum versantur, aliquod ad vir-
tutem et bonas literas calcar addat. Me quoque
iampridem Illma et R^{ma} D. V. additum; et cui in
Prussia cuius Princeps est et caput, multum huma-
nitatis et bencuolentiæ declarauit; ut in maiorem
gratiam reponat, rogo ac oro. Cuius me amor et
patrocinio quàm diligentissimè commendo, ipsamq;
diutissimè saluam et incolumem esse desydero.

Cracouiæ, Idibus Nouemb. M. DC. II.

PRUSSIA

PRUSSIA REGI.

ILLA ego, quæ longa steteram Borussia pace,
Nuper ab externis dilacerata feris.
Post hac exuctum penitus vel advsq; cruo-
Et si quis toto corpore succus erat. (rem,
Afflictum tandem tollo caput, oreq; damnis
Assucto, trepidos ponere disco pedes.
Vnde pares meritis referam, Rex Inclyte, grates,
Liberor à damnis, te auxiliante, meis.
Et contenta quidem māmīs dum monstra putarem,
Obticui, poteram dissimulare malum.
At postquam in nostro rabiosos viscere morsus
Figunt: non potui vulnera tanta pati.
Nec potui miseris lacrymis, nec parcere voci,
Ingenium sexus sumq; secuta mei.
Mox tibi quæ cordi est pietas, auresq; benignæ;
Et vox, & lacrymæ te tetigêre meæ.
Tām fœdè laceræ, sortem miseratus acerbam,
Matura mihi mox præsidiaris ope.
Regali ex folio, magno auscultante Senatu,
Quo mihi succurras, talia verba facis.
Illa graui quondam Borussia parta labore,
Concessa multos pace quieta dies.
Illa decus Regni, tum subdita fida Poloni,
Perturbata noua conditione, gemit.

Languida decumbit, neq; spes erit vlla salutis,
Ni tempestiua prospiciamus ope.
Hinc lupus, inde canis multa cum prole, fatigat:
Quiq; abigat, nemo hoc tempore fidus adest.
Discessere, quibus decuit iuuisse parentem,
Spes illi in nobis sola relictâ manet.
Quam si deferimus, nec in ista sorte iuamur,
Ecquod sanandæ postmodò tempus erit?
Labitur è manibus simul, ac occasio nunquam
Commoda tam veniet, quàm bona prima fuit.
Ergo mei procures, operas coniungite vestras,
Prussia quo pacto nostra, valere queat.
Demus id Alberto, fuimus quo semper amante
Vsi, & sanguinis hic iure iuuandus erit.
Cuius in hoc senio, nobis hæc cura recumbit,
Vt possit placidos nempe videre dies.
Tranquilla & velut est vsus ditione, relinquat
Et nato imperii sceptrâ tenere sui.
Demus id Alberto iuueni, qui natus ab illo,
Magnanimum referet, moribus, ore, patrem.
Quo de cura mihi potior summenda videtur,
Ne sit de manibus patria rapta suis.
Virtutes patrias, vestigia plena sequetur,
Deiunctus nobis more parentis erit.
Demus & his, quorum nobis subiectio nota,
Erga nosq; fides indubitata fuit.

Hæc

Hæc vbi dicta: Tuus subdit sua vota Senatus,
Et mihi iucunda voce, benignus, ait.
Nescit nemo grauis, res plenas esse pericli,
Quas tibi nunc motas Prussia tota dolet.
Succurrendum igitur terræ, mora longa faceſſat,
In ſola hac, ô Rex, alta pericla latent.
Prome ſagittiferam Princeps inuicte Pharetram,
luſtaq; regali concute tela manu.
Mitte Palatinum, quo nunc tua Breſta refulget,
Eſt qui Slúzouix lausq; decusq; domus.
Zborouium Petrum, Bieci Caſtella tenentem,
Indole promittit, proſpera cuncta, ſua.
Koſtkam Ioannem, linguæ rerumq; peritum,
Præſectum fundi, clare Gedane, tui.
Nicoleon Firley, veteri quem ſanguine, muſa
In doctis fecit nomen habere viris.
Horum conſilijs facies, operaq; fideli,
Vt careat tantis Pruſſica terra malis.
Iſta recenſentur concordia vota Senatus,
Hi ſibi delatum munus obire parant.
Seq; viæ accingunt celeres: mora nulla ſequuta eſt,
Publica priuatis quòd potiora ſciant.
Tum quidam Iuuenis Decurrit regiſ ab aula,
Et Siſmundæ tuo nomine iuſſa refert.
Cuius ego verbis mihi læta ferentibus hærens,
Indicio lætæ ſum recreata ſpei.

Aduentare refert, qui me & mea vulnera curent,
Amiseraq; canes excutiantq; lupos.
Ecce autem veniunt, ceu sol post nubila grati,
Officiiq; ferunt munia plena sui.
Este salutati, quamuis ego languida clamo,
Quattuor ô magnæ lumina Sarmatiæ.
Gratia sit vobis mea lux, rediuiuaq; vita,
Quod vos immodicus non labor iste grauat.
Non tempus, non vos longa interualla viarum,
Commoda nec propriæ vos tenuère domus.
Quo vos pro merito, Borussia salua, perenni
Laude vehet, vestra hîc nomina morte carent.
Hi mox intentis animis & robore iuncto,
Prudentes, felix aggrediuntur opus.
Et quia non plenis flauescit messis aristis,
Nec satis vtiliter semina condit humus:
Ni priùs euulsi sentes lappæq; nociuæ,
Ni stipulæ: steriles emoriuntur agri.
Sic priùs euellunt sentes, de corpore nostro,
Et morbos abigunt, quàm medicina datur.
Monstra foras pellunt, remouent & ab vbere nostro
Quæ mihi, mortifero vulnere, damna dabant.
Nec prece, nec precio, lacrymis, auroue mouentur,
Nil istis largæ quæq; dabantur opes.
Iustitiæ leges, generoso corde, secuti,
Immota sanctum mente tuentur opus.

Hinc

Hinc commissâ viris quod sum melioribus, ex hac
Spe surgo, & iam res sunt meliore loco.
Expulsæ fraudes, iniuria longa recessit,
Quo doleat, nullus quodue queratur habet.
Ordo nobilium penitus reparatur Equestris,
Quæ meritò debet, iam sua iura tenet.
Nil nunc Canicii, nil cætera turba quereris,
Matri erit hîc posthac nulla querela tuæ.
Conueniente sibi cuncta oppida iure fruuntur,
Nec bona legitimi causa doloris erit.
Pax erit in terris, pax florida & aurea, nostris,
Materies nulla hîc seditionis erit.
Æquabunt miseris, æqualia iura, potentes,
Nil quisquam, præter ius, violenter aget.
Nil habet hîc iuris terris Osiander in istis,
Nomine qui sanctus, re maledictus erat;
En legatorum refugit decreta tuorum:
Romanæ fidei restituetur honor.
Scaliger his pulsus, meritoq; remotus, ab oris,
Materies tanti nam fuit ille mali.
Perniciosa suum nunc conspiratio finem
Accipit, & regno iam patefacta ruit.
Victarum, tota est violentia pulsa, ferarum,
Mentitas species, quæ pietatis habent.
Cedite degeneres fuci, lamiæq; rapaces,
In vos crudelis Sarmata semper erit.

Vitrices Aquilæ, vobis sua rostra minantur,
Ferratosq; pedes, pectus & indomitum.
Fama vetus vestram moueat notissima mentem,
Victa est, Sarmatica, bellua multa, manu.
Laudatos habeas Prussos, qui in fluctibus istis,
Erga te immotam Rex tenuêre fidem.
Mens laudata sit & senioris Principis in te,
Inq; meam sobolem, quam moderatur amor.
In dextram sumpsit tua quòd molimina partem,
In mea quòd facilem commoda seq; dedit.
Sint quoque laudati, tua Rex commissa gerentes,
Hi plenè morbis consuluêre meis.
Hi plenè ereptam mihi restituêre salutem:
Nullus & in toto corpore languor erit.
His ego iam factis, melior Borussia viuam,
Postquam sic sensus conualuêre mei.
Quam modo tu curam, pro me Rex magne, subisti,
O pater, ô patriæ cura salusq; tuæ.
De tali cura posthac nil oro remittas,
Eueniant rebus ne grauiora meis.
Namq; aliis etsi de nostro corpore natis
Negligor, ac si illis sæua nouerca forem.
Externi fortassè magis sua commoda quærent,
Nulla erit, & tonso vellere, cura mei.
Illos Regali tu obserua lumine, ne sic
Turba ea sit, matri perniciosa suæ.

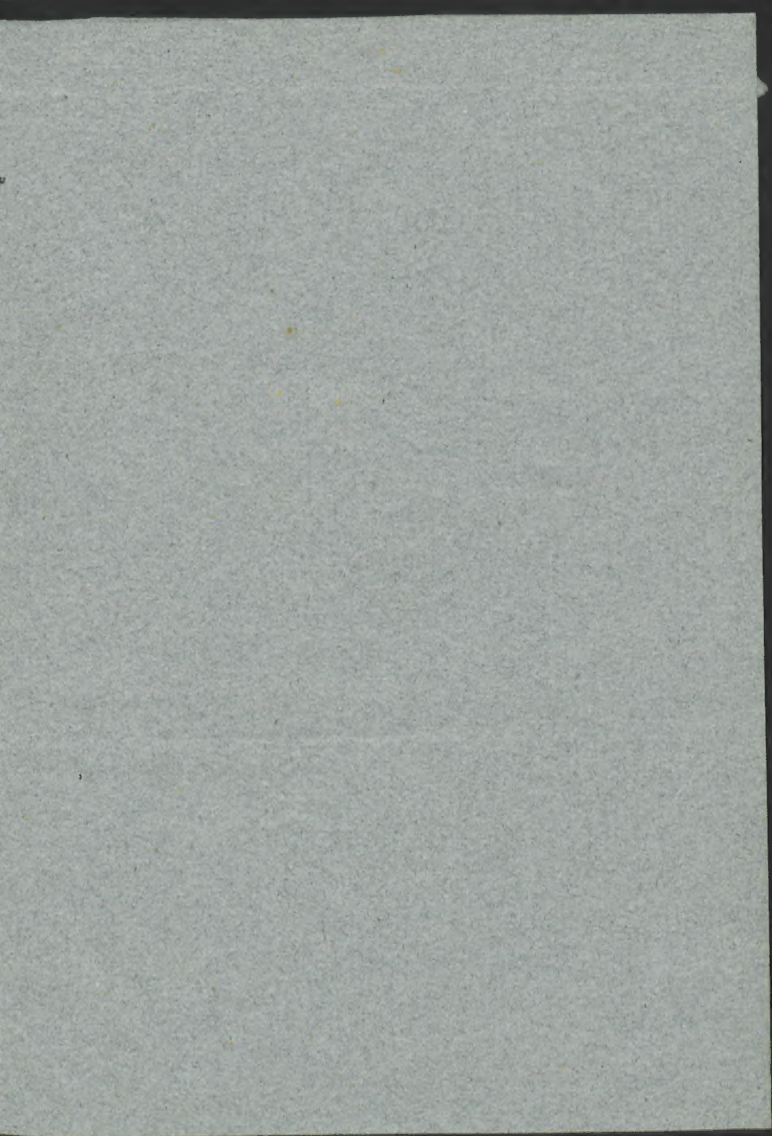

Quàm benè fecisti mihi nunc, tam numina Diuùm,
Inuenias votis esse benigna tuis.
Perpetuò tanti stabit tibi gratia facti,
Donec in hoc aliquis corpore sensus erit.
Donec erunt cœlo gemmantia sydera, donec
Visuntur liquido monstra stupenda mari.
Hîc AVGVSTE tibi laudem seruabo perennem,
Immemor hîc nullo tempore facta tui.
Pòst ego iam tales nunquam subitura procellas;
Si mihi te saluum fata benigna dabunt.
Pulla meo nunquam cernetur corpore vestis,
Quam mihi te seruat parca verenda diù.
Vt valeamq; diù : post Diuos viue patrone,
Vnica Sarmatiæ & gloria nostra, vale.

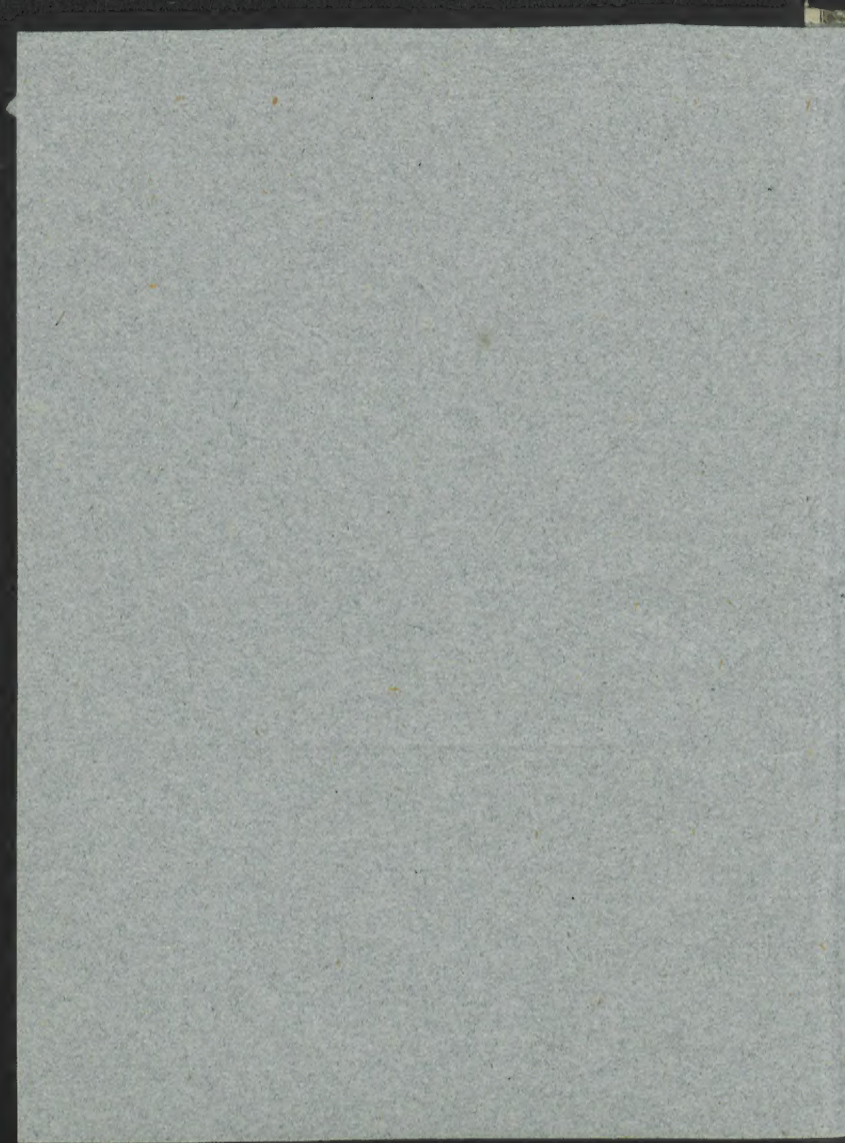
Vni & Trino gloria.

6442
12

6442

12

